

چهل حدیث در مورد معاملات و اخلاقیات

یکی از احادیث معتبره صحیحه مقبوله بین عامه و خاصه حدیث نبوی است که فرموده است :

من حفظ من امتنی اربعین حدیثاً مما يحتاجون اليه في أمر دينهم
بعثة الله عزوجل يوم القيمة ففيها عالماً وكنت له شفيعاً يوم القيمة.

هر کس چهل حدیث که مورد احتیاج است حفظ نماید طبق فرموده رسول خدا وائمه اطهار شفاعت اورا مینمایند.

بعضی توهم نموده اند که مراد چهل حدیث است در عبادات ولی اطلاق این حدیث شامل احادیثی هم که راجع بمعاملات و اخلاقیات است میشود لذا در این مقاله ذکر چهل حدیث نبوی را مینمایم و مقصود و منظور از حفظ احادیث حفظ الفاظ و حفظ کتبی و حفظ از اندر اس نیست و حفظ نمودن برای نقل کردن هم نیست بلکه منظور و مقصود حفظ قلبی است برای عمل نمودن بانها.

حدیث اول

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ .

البینة على المدعى واليمين على من انكر .

این یک قاعده ایست برای سیاست مدنی مقرر گردیده که عامه و خاصه تلقی به قبول نموده اند برای رفع تنازع و تشاجر چیز یکه لازم است مورد توجه شود تشخیص مدعی و منکر است.

بعضی گفته اند مدعی کسی است که توترك ، ترک اگر ترک دعوی کرد دعوی پرچیله میشود.

بعضی گویند مدعی کسی است که بر خلاف اصل ادعا مینماید و مراد از اصل یا اصل برائت است یا استصحاب یا اصل اشتغال یا اصل صحت معامله ولی وظیفه قاضی است تمیز مدعی و منکر را دهد زیرا در کلیه عقود معاوضه به نهنج واحد نیست گاهی میشود اثبات و اقامه بینه را مدعی علیه باید بکند مثل اینکه مدعی میگوید این متاع را فروخته ام بهزار تومان و مدعی علیه میگوید خریمام بیانصد تومان چون در اصل انتقال متفق القول میباشد و نزاع در قیمت است مدعی علیه در حقیقت مدعی برائت ازمزاد برپانصد تومان است و اثبات برائت را باید بنماید در کلیه عقود یکه اصل عقد مفروغ عنه است و نزاع در اقل و اکثر قیمت است یعنی متوجه بفروشنده است که منکر زیادتی است و از این جهت است

چهل. حدیث در مورد معاملات

که اگر کسی مدعی شفعه باشد و نزاع او با مشتری راجع بمقدار ثمن باشد اقامه بینه برای مقدار ثمن با مدعی علیه است و یعنی متوجه بمدعی شفعه است که منکر مازاد است و در بعضی موارد که شارع قول مدعی را قابل قبول دانسته مثل قول امین در ودیعه و قول وکیل در تصرف بمقتضای لیس علی الامین الالیمین قسم متوجه پامین است که منکر خیانت است و در بعضی موارد که امری باشد که لا یعلم الامن قبل المدعی مثل مدعی اداء وجوهات و دعوای زوجه برای استطاعت خود از حیث مال و دعوای ضرر یا مظنه ضرر و دعوای او برای طهر و حیض و عده و امثال آنها که بدون بینه و اثبات به یعنی دعوای پذیرفته میشود ولی در سایر دعاوی شرعیه پنهان مدعی است اثبات نماید بینه و با عجز از اثبات قسم متوجه بمدعی علیه است.

حدیث دوم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :
اقرار العقوله علی انفسهم جائز.

حجیت اقرار بحکم عقل واجماع فرقه امامیه وبسیره مستمره و روایات عدیده ثابت و محقق است و چون اقرار طریق الی الواقع است در مواردی که از طریق دیگر واقع شد و کذب اقرار معلوم گردید اثری بر اقرار نیست و مقربه اگر مالی باشد البته مقرمانخواز باقرار است ولی اگر مقربه نسب باشد مثل اینکه پدری اقرار نموده باشد که این طفل فرزند من است و در مقابل او دیگری هم اقرار بفرزندی او نماید که دونفر مدعی ابوت طفلی شوند اقرار هیچگدام مثبت نسب نیست و باید نسب را به بینه اثبات نماید و اگر پدری اقرار بفرزندی طفلی کرده وفات شده و ورثه متوفی منکر نسب طفل مذکور شوند منازعه محقق شده و کلیه علمای امامیه قدیماً و حدیثاً اتفاق نموده اند که اقرار پدر مثبت نسب نیست و اثبات نسب را فقط به بینه باید نمود و حتی اگر زوجه متوفی هم اقرار نماید که این طفل از صلب متوفی و از بطن من است اقرار او هم مثبت نسب نیست ولی نسبت بخود زوجه مؤثر است هر گاه حق او ربیعه بوده من میبرد و بقیه ربیعه اورا بآن طفل میدهنم.

و نیز اقرار متهمین که نزد بازیارها نمایند مثبت کیفر نیست زیرا ممکن است بطور زجربا بعنف و تهدید و تطمیع اقرار نموده باشند دادرمن ها گاهی راه ناصواب میروند و اثرا را مثبت نسب قرار میدهند و این نظر مخالف اجماع فقهاء است.

حدیث سوم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :
لا ضرر ولا ضرار فی الاسلام .

اخبار کثیره در نهی و نقی از ضرر وارد شده است و بمقتضای اخبار وارد و اجماع علمای امامیه هر کسی ضرر بزندضامن است قال علیه السلام من اضر بشیئی فهو ضامن و در روایت دیگر من اتلف شيئاً ضمنه ولی اگر بدون قصد اضرار ضرری وارد شود حکم بضمان مشکل است مثلاً

در خانه خود آتش روشن نموده از دود آتش که باد بخانه هم جوار برده همسایه متضرر گردیده است در این مردمان نیست و اساساً ضرر های واردہ اگر قابل جبران باشد و ضرر زننده جبران نماید مثل اینکه جراحتاتی کسی وارد نمود و دیده آنرا مطابق دستور یکه از شرعاً انور رسمیه داد دیگر اطلاق ضرر بر آن نمیشود بخشی در آن نیست و یک قسم از ضرر هم ضرر هائی است که فقهاء نظام طریقه رفع ضرر را دستور داده اند آنهم مورد بحث نیست موردی که مبيع کلاً ام بعضًا معیوب باشد یا مشتری مغبون شده باشد یا سایر معاملات خیاریه که پگرفتن ارش و تفاوت قیمت یا فسخ دفع ضرر میشود مورد بحث در مواردی است که ضررها ضرر عینی باشد یا ضرر حکمی مثل اینکه در خانه خود حفر چاه بالوعده نمینماید در صورتیکه چاه آب خانه همسایه نزدیک است و قطعاً ضرر بآب چاه است یا اعمارت فوقانی در خانه خود بنامیکند که کاملاً آفتاب و مهتاب خانه همسایه گرفته میشود که از حیث حکم تکلیفی و وضعی مورد گفتگو است از نظر قانون تسليط نمیتوان اورا منع نمود و از نظر قاعده لا ضرر میتوان جلوگیری نمود و محققوین از علماء قاعدة لا ضرر را لازم الرعایه دانسته وسائل بحرمت اینگونه تصرفات شده اند کما اینکه قانون مدنی هم تصریح شده که هر کس میتواند در ملک خود انواع تصرفات را بنماید مادامیکه ضرر به همسایه نباشد.

حدیث چهارم

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ :
در هم رب اعظم من سبعین زنیه .
و در حدیث دیگر فرموده .

یا علی الر ب ، سبعون جزء فایسرها مثل ان ینکح الرجل بامه فی بیت
الجرام ولعن رسول الله آکله و بایمه مشتریه و کاتبه و شاهده هر کاه غور رسی
در معاملاتی که میشود بنمائیم غالب معاملات منهی عنها است بخصوص معاملات ربوی که
نهن شارع باصل معامله است نه بشرط و ارکان آن وسفته کاری و برات کاری که بین تجار
متداول شده که تماماً معاملات ربوی است اکل مال بیاطل است و خطراتی که برای محاکمات
سفته های مرقومه دامن گیر و کلاه و قضاء میشود واحکامیکه بعنوان دیر کرد داده میشود
بسیار است اعادنا اللہ من شرور انفسنا .

حدیث پنجم

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ :
لا شفعة فی سفينه ولا فی نهر ولا فی طریق ولا فی حمام .
شفعه عبارت است از استحقاق شریک نسبت بمورد معامله که شریک او
در حصه خود نموده بشرطیکه قدرت دادن مال المبایعه را داشته باشد که بتواند ثمنی را
که مشتری داده نقداً بدهد و برای همسایه کافر حق شفعة نیست که بتواند متعرض
مشتری مسلمان شود و در معاملات خیاریه هم حق شفعة نمیباشد ولی اگر متایعین نشیخ

چهل - حدیث دار موره . معاملات

معامله را نعاینده قهرآ حق شفعه از بین نمیزود و اگر مشتری بعداً معاملاتی با دیگران نماید حق شفعه از بین نمیزود و برای کسی که شریک در کشتن است حق الشفعه نیست اختلافی که بین فقهاء است در مردمانی است که مشتری بین کسیکه حق الشفعه دارد با مشتری اختلاف شود در مقدار ثمن که مشتری میگوید هزار تومان و مدعی شفعه میگوید پانصد تومان بوده است و بطوریکه سابق اشاره شده مدعی علیه باید اثبات مزاد را نماید و باعجز از اثبات قسم متوجه بمدعیه شفعه میشود که منکر مزاد است.

حدیث ششم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

کل شئی طاهر حتی تعلم الله نجس .

این اصل یکی از اصولی است که کثیر آمورد ابتلاء است در هرموردی که شک در طهارت و نجاست شود اصالۃ الطهاره جاری است ولی در چند مورد استناد باین اصل مشکل است یکی در مردموردی که بین مشتبهات بنجاست علم اجمالی در کار باشد مثل اینکه دو ظرف آب است علم اجمالی هست که یکی از این دو ظرف نجس است در این مردمورد نسبت بهر یک از این دو ظرف بخواهیم بگوئیم مورد شک در نجاست است اصالۃ الطهاره جاری کنیم علم اجمالی جلو گیر است و کاهی شک در طهارت و نجاست ابتدائی و کاهی را جمع بموضوعی است که سابقه دارد و کاهی را جمع ب موضوعی است که شبیه حکیمه است مثل نجاست عصیر عنی و عرق جنب بحرام و کاهی را جمع ب موضوعی است که اصل موضوع مشکوک است مثل قباع که آیا خمر بر آن استعمال میشود یا خیر و فروعات مسئله بسیار است و مقصود ذکر حدیث است و این حدیث هم مثل حدیث دیگر است که فرموده اند **کل شئی لک حلال** حتی تعلم الله حرام بعینه که این دو اصل کار را برای مسلمین سهل نموده البسه و مایعات که از خارج می آورند آیا نجس است یا میته است یا کوشته ای که خریده میشود و معلوم نیست تذکر کیه شده یا میته آشناست با تمسک باین دو اصل استعمال میشود .

حدیث هفتم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

من غش مسلماً فی بیع او شراء فلیس هنا .

معنای غش در معامله آنست که جنسی که معیوب است فروشنده عیب آنرا مخفی نماید پیشتری نکوید و متعار را مورد معامله قرار دهد در کتاب سرائر و کلمات فقهاء است که کتمان عیب تموذن حرام است کلامیکه هست در این است که آیا عقد صحیح است و مشتری ذوالخیار است بین فسخ معامله یا مطالبه ارش یا اساساً عقد باطل است جمعی را عقیله آنست که چون معامله که خواسته اند بگتنند برای متعار صحیح بوده و اگر مشتری غش در متعار را میدانست ابداً راضی باین معامله نبوده بمتضای ما قصد لم یقع و ما وقع لم یقصد اصلاً عقد صحیح واقع نشده و معامله باطل است در جامع المقاصد و مسائل

جهل حدیث در مورد معاملات

نوشته شده اگر فروشنده شیر آب در شیر نموده باشد و بفروشد معامله او باطل است ولی بعضی دیگر میگویند فساد یک جزء از مبيع را نمیتوان مبطل تمام عقد دانست.

حدیث هشتم

قال رسول الله صلی الله عليه وآلہ :

من اشتري خيانة وهو يعلم فهو كالذى خان .

کسی که عالم است که فروشنده مالک متاع نیست ویداوید امانی است و مع ذلک از او خریداری نماید مثل فروشنده خائن محسوب است عقاب اخروی دارد صاحب مال هم میتواند برعلیه او اقامه دعوی نماید هم از حیث حقوقی و هم از حیث کیفری بسیاری از اراضی هم که درید متصرفین است ید آنها ید امانی است حق نقل و انتقال ندارند مثل ازاراضی موات و بطون او دیه و انفال و اراضی مفتح العنوه که تمام آنها مال امام علیه السلام است و در زمان غیبت درید شیعیان امانت است البته با علم مشتری که اراضی موات است اگر معامله نماید او هم خائن و غاصب مال امام علیه السلام شده است.

حدیث نهم

قال رسول الله صلی الله عليه وآلہ :

**ياعلى من لم يحسن وصيته عند موته كان نهساً في صرفة و عقله .
ولم يملك الشفاعة .**

غالب وصيتها وصيت خیر الوصيّة نیست خداوند فرموده :

**كتب عليكم اذا حضر احدكم الموت ان ترك خير الوصية للوالدين
والاقريين بالمعروف حقاً على المتقين .**

روایتی از حضرت صادق علیه السلام است که هر میتی را در وقت موت گوش و چشم و عقل او را باو میدهد که وصیت بخیر نماید پیغمبر و ائمه وصیت آنها بتقوی و پرهیز کاری و عمل بواجبات واجتناب از محرمات بوده ولی وصیتها ماماها غالباً تقسیم نامه مالی است آنهم مخالف دستور الهی است ثلث مال را باید برای خود تعیین نماید مازاد از ثلث صحت آن منوط با جازه ورثه است.

بعضی وصیتی مینمایند که ورثه را محروم از ارث نمایند بعضی دیگر تمام اموال را برای ورثه تقسیم و خود را نسبت به ثلث خود محروم مینمایند و اگر وصیت خیر هم کسی بکند او صیاه عمل نمینمایند بهتر همانا که بفرموده رسول الله عمل شود که فرمود گن وصیا لنفسك و وصیت نامه خود را وصیت بتقوی و پرهیز کاری قرار دهند.

حدیث دهم

قال رسول الله صلی الله عليه وآلہ :

الحجّة ثوابها الجنة العمارة كفارة لكل ذنب .

اخبار یکه در ثواب حج رسانیده است بسیار است عربی عرض کردیار رسول الله آملم برای

چهل حدیث دو مورد معاملات

حج نرسیدم عملی بفرما که جیران کنم حضرت اشاره بکوه ای قبیس کرد و فرمود اگر این کوه طلا و قله شود و همها در راه خداوند حبه دهی بشواب حج نخواهی رسید کسی که میرود بحاج هر قسمی بر دارد ده حسن ده نوشته شود و ده سیمه محو و ده درجه برای او فرار میدهد و قتی طواف کرد از تمام گناهان پاک میشود

حدیث یازدهم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

من لم یهتم بامورالسلمین فليس منههم .

هر کس اهتمام و جدیت نکند برای کارهای مسلمانان مسلمان حقیقی نیست در عین حال که رفع ظلم و فریادرس و کمک از مظلوم واجب است و فرموده مولای متقبان که فرموده است.

کونوالظالم خصماً وللمظلوم عوناً .

آقایان قضاء و وكلاء عظام باید سعی در اصلاح ذات البین نمایند بمقتضای فاصلح بین اخويکم دعاوی اصحاب دعوی را باصلاح خاتمه دهند روایتی رسیده است از امام ششم که فرموده است هر کاه منازعه بین شیعیان پیدا شد اهتمام و جدیت در اصلاح نمائید مهما امکن سعی در اصلاح لازم است حقاً ام باطل دعاوی اصلاح شود اولی است.

حدیثدوازدهم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

ایاک و ملاحاة الرجال .

ملحات بمعنی منازعه است خداوند فرموده و لا تنازعو فتفشلوا و تذهب رب حکم .

منازعه و مجادله حیثیات و آبرورا میبردو قوه غضبیه که آمد دین و ایمان را میبردام علیه السلام فرموده باشیعیه آل محمد اعلمونه لیس منا من لم یملک نفسه عند غضبیه از ما نیست آنکه منازعه و مجادله کند و نتوانند غصب خودرا فرونشاند در مورد مجادله آیه شریفه را در نظر گیرند قال الله تعالی و اذا رأيْتَ الَّذِينَ يَخْوُضُونَ فِي آيَاتِنَا فَاعْرُضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخْوُضُوا فَيَحْدِثُ غَيْرُهِ جَدَالٌ نَمُوذَنْ در محاکمات برای اینکه حق را باطل یا باطلی را حق نمایند بدترین جداول ها است ویل لمن باع دینه بدنیا غیر .

حدیث سیزدهم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

حرم الجنة على كل فحاش قليل العیاه لا يبالی ما قال و لا ما قيل .

جابرین عبدالله گوید رسول خدا فرمود شرییر ترین مردم کسی است که فحش دهد صادق آل محمد فرمود بسماعته بن اعین چه اختلافی با جمال داشتی گفت بن ظلم کرده فرمود توهم فحش دادی استغفار نما غالباً وکلاه داد گستوری در همین لوانج الفاظ رخالی از نزاکت و فحاشی مینمایند این رفتار و گفتار از وکلاه که برجسته ترین مردم هستند صحیح نیست.

حدیث چهاردهم

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ :
اتقوا الظلم فانه ظلمات یوم القيمة .

مکرر فرموده کن فی الدنیا مظلوماً و لا تکن ظالماً البته دفع ظلم و همراهی با مظلوم از واجبات است اگر وکیلی موکل را مظلوم دید واجب است حتی الامکان رفع ظلم نماید گرفتن جعله برای واجبات هم صحیح نیست و اگر درین رسیدگی مدعی علیهوا مظلوم دید باید ازو کالت خود استغفاه دهد و کناره گیری نماید آقا یان قضاه هم شایسته است همیشه آیه شریفه و اذا حکتم بین الناس فاحکموا بالعدل را در نظر گیرند اگر خدای نکرده حکم ناحق داده شود یا بی کنایه را محکوم یا مقصیر یا تغییر یا تحقی را باطل یا باطلی را حق نمایند سوء عاقبت دارند و هکذا سایر افراد اگر ظلم نمایند خداوند فرموده لعنة الله على الظالمين .

حدیث پانزدهم

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ :

عدل ساعه خیر من عباده ستین سنه .
عدالت در تکالیف شرط نیست ولی در اموری عدالت شرط است یکی درخصوص شهادت است که فرموده فاستشهادوا ذوى العدل منکم یکی برای قاضی است یکی برای مترجم یکی برای عامل صدقات یکی برای مقسم یکی برای نایب یکی برای امور غائب یکی برای مجنون یکی کسیکه ضم امین قرار داده میشود یکی وصی یکی کسیکه و دیبعه نزد او گذارده میشود یکی برای مطلق یکی کسانیکه نزد آنها طلاق گفته میشود یکی امام جماعت و یکی برای وکلاه هر چند بعضی عدالت را برای وکالت شرط ندانسته اند ولی بسیاری از قوهای نوشتہ اند یشرط فی الوکالة العداله بلکه عدالت را برای امام جماعت حسن ظاهر دانسته ولی برای قاضی و وکیل عدالت را ملکه تقوی میدانند زیرا اموال و اعراض و نفووس در ید آنها است .

حدیث شانزدهم

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ :

الآنکم بشارکم قالوا بلى قال المشائون بالنیمة المفرقون
بین الاجنة الباغون للبراء العیب .

چهل حديث در مورد معاملات

بدترین صفات رذیله نمامی و تقریق انداختن بین دونفر دوست و ظلم نمودن بکسی
که بری است از بدیها.

متاسفانه در این زمان تمام طبقات عیب‌جوئی و بدگوشی از همکاران خود مینمایند
بتصور اینکه ازین رفقن آنها مورث ترقی آنها است **نعوذ بالله من شرور انسنا**.

حدیث هفدهم

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ :

من کان یؤمن بالله والیوم الاخر فلیف اذا وعد

ایفاء بعهود وفاء بعقود از واجبات است مگر در صورتیکه انجام امر غیر مقدور موضوع
تعهد ازین برود مثل اینکه زید و کالت دادکه از عمر طلب اورا وصول و ایصال نماید
و عمرفوت شود یا متعهدی که تعهد نمود محافظت محصولات را بنماید و محصولات بتلف
سماوی ازین برود وبالجمله ادله ایفاء بعهود متعهد را الزام بوفاه نموده مادام که موضوع
باتی است و با تعذر از انجام متعهد به بخشی برآورده است و فاء بعهود هم همین طور است
اگر موضوع متنفسی گردید تعهد ازین میرود.

حدیث هجدهم

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ :

یا علی من یعبد الله بغير علم کان ما یفسد فی دین الله اکثر ممایصلح
و کان مثله مثل الاعمى .

چون کلیه احکام الهی باید با علم و معرفت یا از روی اجتهاد یا تقليد باشد
و معاملات هم آنچه را که شارع تجویز فرموده عمل شود و از معاملات منهی عنها اجتناب
گردد عقود شرعیه و عقود فاسد را مجتهد تشخیص می‌دهد پس اگر کسی که برتبه اجتهاد
نرسیله تصرفاتی و مجموعاتی قرار دهد همان است که برای علماء سوء گفتند که هولاء
اضر لشیعتنا من جیش معاویه یا اگر عامی عملی نماید که از شرع انور تجویز نشده
در خیالات و کراحتی است و کور کورانه هر عملی را نماید باطل و معاقب خواهد بود.

حدیث نوزدهم

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ :

شر بقاع الارض الاسواق و هي ميدان الشيطان .

غالب معاملات بازاریها مخالف دستورات شرع و مرکز شیطان بازارها است
ولذا خبری رسمیه کسی که بخواهد از شر شیطان این گردد وقتی وارد بازار می‌شود بگوید
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و اشهد ان محمدآ عبد الله و رسول الله اللهم
انی استلک رزقا حلالا طيبا و اعوذ بك من ان اظلم او اظلم تا از شر شیطان
ایمن گردد.

چهل حدیث در مورد معاملات

حدیث بیستم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :
**یاتی زمان علی امتی یشکون فیه ربهم یقول الرجل والله ما برحت
 شينا ولا اكل ولا اشرب من رأس مالی .**

این حرف کسبه و بازاریهای دوره مها است پیغمبر فرمود و یحک اصل مالک
 من ربک چون دروغ میگویند و میخواهد باضعاف مضاعف نفع برند لذا برکت از آنها
 برداشته شده است .

حدیث بیست و یکم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :
التاجر ان صدقًا بورك لهما و اذا كذبا و خانا لم يبارك لهما .
 در معاملات راس المالی دروغ میگویند اگر حقیقت خرید خود را بگویند
 و مشتری هم حقیقت را گوید معامله صحیح و با برکت میشود و اگر طرفین مخالف حقیقت
 گویند دلال معامله هم مخالف گوئی نماید طرفین مغرورشوند معامله باطل خواهد بود .

حدیث بیست و دوم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :
البيعان بالخيار مالم يفترقا .

خیار مجلس در تمام معاملات هست و بعضی این خیار را مخصوص معاملات
 معاطاتی و معاملاتی که با عقود جایزه است دانسته اند ولی در کلیه عقود این خیار هست
 مگر در ضمن عقد شرط سقوط آن شده باشد و هر وقت از هم جدا شدند خیار مرقوم ساقط
 میگردد بشرطیکه بالاختیار از هم جدا شده باشند و هر کاه بالاجبار والاکراه طرفین را جدا
 نمایند این افتراق سقط خیار مجلس نیست و خیار آنها باقی خواهد بود .

حدیث بیست و سوم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :
**من اراد ان يظلله الله في ظل عرشه يوم يوم لاظل الا ظلة فلينظر
 معاً .**

مهلت دادن بمعسر علاوه بر اینکه مهلت دهنده درسایه عرش الهی است روز قیامت
 بعض هر روزی صدقه برای اونوشته میشود بهمان مقدار دینی که مهلت داده است و معسر
 کسی است که از تأدیه دیون خود عاجز باشد و دارائی نداشته باشد و فرق است بین
 افلاس و اعسار .

مفلس کسی را گویند که بهیچوجه دارائی ندارد .

چهل حدیث در مورد معاملات

معسروکسی است که دارائی او در دسترس او نیست.

قانون افلاس را قانون گذار نسخ نموده و قانون اعسار را برقرار نموده آنهم مخصوص است بمورديکه از هزینه قانونی یا محکوم به مدعی اعسار شود که بترتیبی که قانون اعسار حکم فرما است با او عمل میشود و از تجارکه دارائی آنها مکفی بقروض آنها نیست دعوای اعسار پذیرفته نیست بلکه میگویند باید دادخواست توقف دهد تا دارائی و مطالبات بین دیان تقسیم شود لکن بیزان شرع کسی که مفلس شده میتواند از دیان استمهال نماید دیان هم طبق احادیث مهلت کافی بدهند عسر و حرج در تکالیف هم برداشته شده است و فرموده است **يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر**.

حدیث بیست و چهارم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

اصلاح ذات البین افضل من عامه الصلوة والزکوة.

روایتی است از صادق آل محمد علیه السلام که فرموده اصلاح بین دونفر نمودن بهتر است که دو دینار صدقه دهم و فرمود اگر دید بد نزاعی بین دونفر شیعیان مالت اصلاح دهید آنها را از مال من این بود که مفضل دید دو نفر با هم نزاع مینمایند آنها را برد بمنزل اصلاح داد بچهار صد درهم و پول را داد و گفت این پول از مال من نیست بلکه از مال حضرت صادق علیه السلام است خداوند هم فرموده است **فاصلحوا بین اخويکم روایتی هم وارد شده المصلح ليس بکذاب اگر برای اصلاح دو نفر دروغ بگوید این دروغ مصلحت آمیز است و کذب نافع بهتر از صدق ضار است شایسته است و کلام و قضاة در هر دعوائی سعی در اصلاح نمایند تا ماجور عندهم شوند.**

حدیث بیست و پنجم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

ان الله حين اهبط الى آدم الأرض أمره ان يحرث بيده ليأكل من كده .
اخبار کثیره دیگر هم از آئمه اطهار صلوات الله علیهم اجمعین رسیده است در فضیلت کشت و ذرع و در آداب زراعت ادعیه هم رسیده برای برکت یافتن کشت و زرع از آن جمله زارع در وقت پاشیدن تخم بگوید افرایتم ما تحرثون ، انتم تزرعونه ام نحن الزروعون و مستحب است هر کس در هرسالی یک درخت غرس نماید البته اگر بحسب تور شرعی زرع نمایند خداوند هم برکت میدهد فی کل سبله مأة حبة که تخم هفت صد تخم میشود خداوند فرموده ولو ان اهل القرى آمنوا و اتقوا لفتحنا عليهم برکات من السماء والارض و لكن کذبو فاخذ ناهم بما کانوا یکسبون .

قال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم :

ليس منا من خان بالامانة و اداء الامانة يجلب الرزق و الخيانة يجلب الفقر .

امانتی را که خداوند بر بندگان قرار داده و فرموده انا عرضنا الامانة
علی السموات و الارض فابین ان يحملنها و حملها الانسان انه کان ظلوماً
جهولاً .

وامانتی را که رسول خدا قرار داده که قرآن وعترت است که معلوم است چه خیانتها
شده و میشود این حدیث مربوط بامانتهای مردم است خداوند هر پیغمبری را فرستاده
مردم را امر بصدق و راستی و اداء امانت نموده است امام ششم فرموده مغور نکند شما را
کثرة نماز کسی بلکه باید بشناسید هر کس را بصدق حدیث و اداء امانت در خبر دیگر
لاتظر و ابطول رکوعه و سجوده ولکن افظرو بصدق حدیثه و اداء الامانة
باز فرموده است چند چیز است که هیچ عذری پذیرفته نیست در ترک آن یکی اداء امانت
است از کافر و فاجر باشد یا ازمؤمن خیانت جایز نیست و اداء امانت آنها واجب است.

حدیث بیست و ششم

قال رسول الله صلی الله عليه وآلہ :

مثل مؤمن لاتفاقیه له كمثل جسد لارأس له .

در خبری فرموده من لاتفاقیه له لادین له امام ششم فرموده است والله هیچ
چیز در نزد من محبوب تر نیست از تقیه نمودن در بعضی موارد تقیه جایز نیست قاضی یا
وکیل نمیتواند تقیه نماید بلکه با کمال شهامت و شجاعت باید حق گذاری نماید.

حدیث بیست و هفتم

قال رسول الله صلی الله عليه و آلہ :

اذا رأيتم اهل الرّيّب والبدع من بعدي فاظهر والبرأة منهم .

دوری نمودن از کسانی که بدعت در دین میگذارند واجب است امام ششم
فرموده مرد فقیری بود آنچه حدیت کرده از راه حلال ثروت پیدا نماید موفق نشده
پس حدیت کرد که از راه حرام ثروت پیدا کند باز موفق نشد متغير مانده بود شیطان
نژد او آمد و گفت اگر ثروت میخواهی من تعليم می کنم گفت چه کنم دستور داد بدعتی
در دین بگذار یا دینی اختراع نما او هم دینی تازه اختراع نمود باندک زمانی صاحب
ثروت شد با خود گفت عجب کار بدی کردم در مقام توبه برآمد آنچه کرد کسانی را که
دعوت باین دین اختراعی کرده بر گرداند از اوقیانو نکردنند گفتند دین حق همین است و تو
از دین خود بر گشته ای ناچار غل بگردن خود انداخت و بدرگاه الهی توبه مینمود خطاب
شده است به پیغمبری باو بگو محال است توبه تو را قبول کنم بعزت و جلالتم قسم که
اگر آنچه دعا کنی که نفس تو قطع و رکهای تو منقطع گردد توبهات را قبول نخواهم
نمود مگر آنهایی را که گمراه کرده بر گردانی

چهل حدیث در مورد معاملات

حدیث بیست و هشتم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

رأس العقل بعد الايمان التوعد الى الناس .

دوستی نمودن با مردم محبوب عند الله است عربی از بنی تمیم رسید خدمت رسول خدا عرض کرد عملی بین تعلیم فرما فرمود دوستی کن با کلیه مردم امیر المؤمنین علیه السلام رو بکوفه میرفتد یکنفر یهودی همراه حضرت آمد پرسید کجا میروید فرمودند کو قدم میروم رسیدند بر سر دو راه مرد یهودی برآمد خود رفت امیر المؤمنین ؛ از عقب او رفتد گفت راه کوفه از آنطرف است فرمودند میدانم ولی پیغمبر مادستور فرموده که با کسی که مصاحب میکنید همراهی با او نمائید لذا چند قدم در مشاغل تو آمد مرد یهودی که این سخن شنید گفت اشهدان لا اله الا الله و اشهدان محمدًا رسول الله صم مسلمان شد.

حدیث بیست و نهم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

ان من اشتراط الساعۃ اضاعة الصلوات والتبعاع الشهوات .

آخرین وصایای پیغمبر بامت این است که فرمود احب اعمال نزد خداوند نماز است در این دوره از زمان نوعاً نمازاً نموده و دنبال شهوت نفسانی هستند
اللهم بلغ مولانا الامام المهدی صلوات الله عليه .

حدیث سی ام

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

يا ابادر لانظر الى صغير الخطئه وانظر الى من عصيت .

همه گناهان در حقیقت کبیره است النهایه گناهانی را که در قرآن و عله آتش داده شده گناه کبیره نامیده اند امام ششم فرمود مردم سه دسته اند بعضی مومن و بعضی کافر و بعضی در ضلالت مؤمنین را خداوند و عده بهشت داده کفار را و عده آتش و مضلين اگر توبه کنند ناجی و الا معذب خواهند شد.

حدیث سی و یکم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

يَا إِيَّاهَا النَّاسُ مَا هُنَّ شَيْءٌ يَقْرَبُكُمْ بِالجَنَّةِ وَيَبْعَدُكُمْ مِنَ النَّارِ إِلَّا مَرْتَكُمْ

به و ما من شئی یقربکم بالنار و یبعدکم من الجنۃ الا وقد نهیتکم عنہ .

او امریکه از شرع انور رسیله برای اداء واجبات و مستحبات راه بهشت است و نواهی شرع راه جهنم است خداوند هم فرموده خوف از خدا و ترک هوای نفسانی هر کس نماید بهشت میرود.

حدیث سی و دوم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

**اللهم ارزق محمدآ وآل محمد و من احب محمدآ وآل محمد العفاف
والكافف وارزق من ابغض محمدآ وآل محمد المال والبنون .**
بدیهی است مال و اولاد رافتنه ترارداده و در آیه دیگر نشمن معرفی فرموده
و اینکه فرموده است المال و البنون زينة الحياة الدنيا دنباله آن فرموده است
والباقيات الصالحات خیر .

حدیث سی و سوم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

**ثلاثة من كن فيه كان منافقاً وان صام وصلى و زعم انه مسلم من اذا
تغنم خان و اذا احدث كذب و اذا وعد اخلف .**
بدترین صفات رذیله خیانت درامات و دروغ است خصوص کتب بروخدا ورسول
و سومی خلف و علمه است .

حدیث سی و چهارم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

ان خياركم اولوا النهى .

پرسیدند الوالنھی کیستند که بهترین مردم هستند فرمود کسی که صله رحم کند
و بمادر خود خوبی کند و بهمسایه ها و ایتمام اطعام نماید .

حدیث سی و پنجم

قال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم .

سيد الاعمال انصاف الناس هن نفسك

هر کس که از روی بصیرت نظر نماید بر قفار و گفتار و اعمال دیگران و بار قفار و اعمال
خودش موازن نماید میفهمد در وجود خودش چه عیوباتی است و چه اخلاق رذیله است
و در سایر مردم نیست آنوقت از عیب جوئی دیگران خودداری و در مقام تهذیب اخلاق
خود برمی آید

سزاوار است و کلای دادگستری باین حدیث عمل نمایند شخصی خدمت رسول
خدا عرض کرد وصیتی و نصیحتی بمن بفرمایید سه دفعه فرمودند اگر بگوییم عمل میکنی
عرض کرد بلی فرمود و اذا نتهیمت با این فید برعاقبة هر وقت خواستی وارد کاری
 بشوی عاقبت آنرا تدبیر نما اگر کار خیر است بکن و اگر شر است از آن اجتناب نما .
اولین وظیفه وکلاه همین است که بدوا تحقیق از صحت و سقم دعوی نمایند
اگر دعوی بی اساس است اذیت بمدعی علیه ننمایند

چهل حديث در مورد معاملات

حديث سی و ششم

هم لازم است مورد توجه و کلام شود که کتابچه اوقات دارند قال صلی الله علیہ و آله

حسابوا انفسکم قبل ان تحاسبوا

هر شب که بمنزل میروند در کتابچه اوقات و محاکمات خود تدبیر و تفکر تباید
هر گاه عمل آنها مترون بصواب و ثواب بود شکر نمایند و هر گاه اذیت و فساد و آهان
بعؤمن بوده از گناهان خود استغفار نمایند و توبه کنند.

حديث سی و هفتم

هم مربوط بوكلام است قال رسول الله صلی الله علیہ و آله فرموده

ولاتر كنوا الى الدين ظلموا فتمسكم النار

پیغمبر فرموده شریز ترین مردم کسی است که تکیه گاه خود را ظلمه قرار دهد
که اخافه مردم را نماید و پیش رفت کار خود را کند

حديث سی و هشتم

قال رسول الله صلی الله علیہ و آله ان اعظم الناس منزلة يوم القيمة امشاهم

بالنصحیحه .

سزاوار است و کلام و قضاة بیه رسانی میدانند با صحاب دعوی نصیحت نمایند
و آنها را امر نمایند براستی و درستی سخن و ادار نموده که اصلاح نمایند.

حديث سی و نهم

قال رسول الله صلی الله علیہ و آله

لاتفضب

سائلی از رسول خدا سؤال نمود که عملی چا و تعلیم فرماید که بهترین عملها
باشد فرمود اذهب ولا تفضب باز تکرار کرد تا سه دفعه فرمود اذهب ولا تفضب
و کلام داد گستری اگر حکمی بر علیه آنها صادر میشود بر قاضی و بروکیل طرف مقابل
غضبناک میشوند این صفت خوبی نیست همیشه ملاحظه مودت لازم است

حديث چهلم

قال رسول الله صلی الله علیہ و آله

الصلوة خير موضوع من شاء اقل و من شاء استكثر

برای پیش رفت کارها اگر و کلام دو رکعت نماز حاجت نمایند هم بقصد

خود نائل میشوند و هم در رک مشوبات اخروی را مینمایند

در اخبار رسیده که ثواب نماز واجب افضل است از بیست حج مقبول بعضی
اشکال کرده اند چطور نماز فریضه افضل میشود و حال آنکه جزء حج نماز طواف هم هست
و دفع اشکال شده باینکه نماز فریضه افضل از حج مستحبی است یا اینکه نماز فریضه که
بجماعت با رعایات آداب و سنن بشود افضل از حج مستحبی است و بالجمله فرمود نماز
ستون دین است اگر نماز قبول شود سایر اعمال هم قبول میشود اگر قبول نشود سایر
اعمال هم رد میشود .